

baade læst, tænkt og pleiet Overveelser med vort Lands og tildeels nogle andre Landes meest fremragende Fagmænd om denne Sag, er det dog en Selsfølge, at jeg ikke her taler af mig selv og ikke skriver af mig selv i bogstavelig Forstand. I en saadan Velsærdsfag og reen Fagsag som denne er jeg ikke samvittighedsløs nok til at byde mit Lands Repræsentation et Forslag, der ikke for velvillige Fagkyndige, som ville gaae tilbunds i Sagen, virkelig har ibetmindste Noget for sig. Det er dog egentlig ikke et Forslag, men Anthydninger, Beskrivelser, det er beregnet paa at kunne forstaaes af Folket, thi hvad der skal frem i vor Tid, skal frem ved Folket og gennem Folket, men ikke gennem de Store, de saakaldte Fagkyndige osv., der ikke altid ere i de Stores og Formaaendes Stilling. Jeg veed med Visshed, at den Skitse til en Militairplan, der foreligger fra mig som Mindretal, indeholder saameget Sundt og Godt, at selv de saakaldte Stokmilitaire, eller dog en stor Mængde af dem, maae, naar de ville trænge ind deri, erkjende det for meget brugbart baade nu og i Tiden. Jeg havde ikke høvt isinde at gaae ind paa disse Enkeltheder, og jeg bliver varm, hvad jeg ikke ønsker at være, ved Behandlingen af denne Sag, som jeg agter at forfølge med al den Kraft, jeg formaaer, og med alt det Eftertryk, den fortjener. Jeg vil da gaae over til specielt at henvende mig til den høitagtede Krigsminister. Man kan godt agte og haabe paa en Mand, om man end maa udtale, at man ikke i en Sag som denne er tilfredsstillet ved, hvad der endnu til denne Dag foreligger, og man bør det saameget mere, som man kan nære og nærer det Haab, at Krigsministeren i Løbet af Forhandlingerne vil lade sig det være magtpaaliggende at komme Repræsentationen imøde, som denne vil komme ham imøde. Jeg vil da først tillade mig et Par Bemærkninger, som have ikke blot historisk, men, naar man tænker lidt derover, vistnok ogsaa reel Betydning for Sagen. Krigsministeren gjør gjældende med stort Eftertryk og med stort Talent, at han bør have ikke Mindre end, ret regnet, 3,600,000 Rd. i runde Tal. Jeg har tilladt mig at sige, at jeg troer, at et ligesaa kraftigt Forsvar som Krigsministerens maatte kunne

bringes tilstede med omtrent 3 Millioner, altsaa med en Besparelse af de 600,000 Rd. Og saa denne Ytring er af Mange bleven anseet som en Smule, jeg havde nær sagt, uforstammet fra en Røgmands Side, men jeg kan sige, at jeg med sagkyndig Bistand har gjenemarbejdet hele det krigsministerielle Budget og har overbevist mig om, at det er gjorligt, dog ganske vist ikke, naar den Plan, Mindretallet opstiller, skulde være det Samme som Krigsministerens, saaledes som den ærede sidste Taler saa ofte betonedede. Det er ganske vist ikke muligt, naar man f. Ex. har en Gardebataillon, hvortil man aarlig kaster 30,000 Rd. mere ud end til en anden stikkelig Bataillon, eller naar man i Fredstid har en Mængde Institutioner, der af ligesaa dygtige Militaire som dem, der findes her i Saten — jeg behøver kun at nævne den forhenværende Follkethingsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds, der saa ofte har sagt det — ansees for unødvendige. I Fredstid har jeg ingen Brigader undtagen i den korte Manevretid i Leiren, medens den ærede Krigsminister har 5 Brigader; det koster Altsammen. Den ærede Krigsminister har Institutioner, der tage sig fortræffeligt ud paa Papiret, saaledes Generalinstitutionen; jeg har ikke een General. Jeg troer, at man tjener sit Lands Forsvar og sit Lands Krigsminister bedst ved at blive fri for disse Fredsgeneraler, som man ikke godt kan forbigaae, naar Krigen kommer; jeg troer, at man i den Henseende bør følge det simle, tarvelige og fornuftige Schweiz, der trods alle Paamindelser, Krav og Deductioner holder fast ved kun at have Oberster, hvoriblandt man da, naar Krigen udbryder, vælger den Bedste, giver ham Generalstitel og sætter ham i Spidsen for Hæren. Den ærede Krigsminister har rigtignok forleden Dag henkastet en Bemærkning om, at det var ham bekjendt, at Schweizerne selv ivrede meget imod Manglerne ved deres Hærforsætning, og at vi saaledes ikke skulde beraabe os paa Schweiz, men den ærede Minister maa tillade mig at sige, at jeg ogsaa kjender lidt til Schweiz's Historie, og jeg kjender ingen Tid, da ikke de mange Fagmilitaire, som findes i Schweiz, have ivret ganske forskæffeligt for at faae indført saa Meget af de